

Spoštovani farani!

Ko opazujemo in analiziramo dogajanje okrog nas, spoznavamo, da marsikaj ni več tako, kot je včasih bilo. To ni le ničkolikokrat slišana fraza, ampak resničnost, ki nas vedno bolj vznemirja. Najprej nas o tem prepričuje že samo vreme, čeprav ni najpomembnejše, ker je vreme še vedno bilo, takšno ali drugačno.

Bolj kot vreme je manj tako, kot je bilo, ko gre za človekov odnos do bližnjega in do Boga. Zdi se, da človek lažje vztraja brez globoke in pristne povezanosti z bližnjim(i) in z Bogom. Ko bi se vsaj samo zdelo tako!!

Ali nam torej niso binkošti vedno znova potrebne? Binkoštni praznik, ki ga bomo praznovali prihodnjo nedeljo, je rojstni dan Cerkve, ker so bili kristjani z apostoli vred po Kristusovem vnebohodu kar nekam »izgubljeni«. Več ali manj so bili razpršeni po svojih domovih in v strahu pred Judi, ki so jih preganjali. Te razkropljene in prestrašene kristjane še ne moremo imenovati Cerkev. Predvsem zaradi njihove

nepovezanosti. Zaradi Jezusovih velikih del so verovali, toda vsak zase. Bili so verniki kot posamezniki in ne kot skupnost.
Prihod Svetega Duha pa jih je povezoval, organiziral in opogumil. Šele Sveti Duh je iz njih naredil Cerkev – občestvo vernih. Prav binkoštni praznik torej vsebuje razsežnost povezanosti v božjem Duhu, ki je temeljna lastnost Cerkve. Binkošti so novo stvarjenje. V začetku je bil ustvarjen posameznik, pa naj sta bila dva ali več. Novo stvarjenje pa je stvarjenje občestva, ne posameznikov. Binkošti so torej dan, ko duh vzplamti in duša poleti…
Pred nami in našo župnijo je vedno živo navzoč najvišji zgled takega občestvenega življenja. Prepoznavamo ga v sveti Trojici, ki je zavetnica naše župnijske cerkve in naše župnije. Kar prvo nedeljo po binkoštih bomo obhajali god sv. Trojice in naše župnijsko žegnanje.

Kot občestvo se najbolj uresničujemo, ko se v skupnosti udeležujemo evharistije (sv. maše). Ta duhovna razsežnost župnijske skupnosti pa za svoje bivanje potrebuje tudi vidno osnovo. Tako so čutili vsi krščanski rodovi pred nami, tudi naši predniki, zato so nam zapustili tako bogato dediščino, za katero skrbimo in jo ohranjamo rodovom za nami, da se bodo tudi oni mogli po vidnem bližati Nevidnemu. Naj bo tukaj izrečena zahvala vsem, ki svojo skrb za to čisto konkretno izražate, ko skrbite za lepoto naših vseh štirih svetišč.
Junijski čas nas ob binkoštih in ob trojiški nedelji osredinja še na telovo, na praznik Gospodove navzočnosti med nami, da ga v slovesni procesiji ponesemo na prosto, v naravo, »ki tudi pričakuje odrešenja svojega telesa«. Prazniki in naša skupna prizadevanja naj pripomorejo, da bo naše življenje postajalo vse bolj podobno monštranci, ki kaže, kako je Kristus vedno navzoč; bolj ko se nanj opiramo, bolj žari v nas in iz nas. Naj bo zares tako.

p. Jože

iz življenja župnije, iz življenja župnije, iz življenja...

Obdobje, ki je pred nami, je zaznamovano z najrazličnejšimi zaključki in s poletnimi dogodki oz. prazniki. Kmalu se bo končalo veroučno in šolsko leto, s tem pa je v precejšnji meri povezano tudi naše življenje. Gremo kar po vrsti:

- **Binkoštna nedelja, 8. 6.** – praznik Sv. Duha, ki danes navdihuje in nas vodi po poti za našim Odrešenikom. Osrednja slovesnost bo na

nepovezanosti. Zaradi Jezusovih velikih del so verovali, toda vsak zase. Bili so verniki kot posamezniki in ne kot skupnost.
Prihod Svetega Duha pa jih je povezoval, organiziral in opogumil. Šele Sveti Duh je iz njih naredil Cerkev – občestvo vernih. Prav binkoštni praznik torej vsebuje razsežnost povezanosti v božjem Duhu, ki je temeljna lastnost Cerkve. Binkošti so novo stvarjenje. V začetku je bil ustvarjen posameznik, pa naj sta bila dva ali več. Novo stvarjenje pa je stvarjenje občestva, ne posameznikov. Binkošti so torej dan, ko duh vzplamti in duša poleti…
Pred nami in našo župnijo je vedno živo navzoč najvišji zgled takega občestvenega življenja. Prepoznavamo ga v sveti Trojici, ki je zavetnica naše župnijske cerkve in naše župnije. Kar prvo nedeljo po binkoštih bomo obhajali god sv. Trojice in naše župnijsko žegnanje.

Kot občestvo se najbolj uresničujemo, ko se v skupnosti udeležujemo evharistije (sv. maše). Ta duhovna razsežnost župnijske skupnosti pa za svoje bivanje potrebuje tudi vidno osnovo. Tako so čutili vsi krščanski rodovi pred nami, tudi naši predniki, zato so nam zapustili tako bogato dediščino, za katero skrbimo in jo ohranjamo rodovom za nami, da se bodo tudi oni mogli po vidnem bližati Nevidnemu. Naj bo tukaj izrečena zahvala vsem, ki svojo skrb za to čisto konkretno izražate, ko skrbite za lepoto naših vseh štirih svetišč.
Junijski čas nas ob binkoštih in ob trojiški nedelji osredinja še na telovo, na praznik Gospodove navzočnosti med nami, da ga v slovesni procesiji ponesemo na prosto, v naravo, »ki tudi pričakuje odrešenja svojega telesa«. Prazniki in naša skupna prizadevanja naj pripomorejo, da bo naše življenje postajalo vse bolj podobno monštranci, ki kaže, kako je Kristus vedno navzoč; bolj ko se nanj opiramo, bolj žari v nas in iz nas. Naj bo zares tako.

p. Jože

iz življenja župnije, iz življenja župnije, iz življenja...

Obdobje, ki je pred nami, je zaznamovano z najrazličnejšimi zaključki in s poletnimi dogodki oz. prazniki. Kmalu se bo končalo veroučno in šolsko leto, s tem pa je v precejšnji meri povezano tudi naše življenje. Gremo kar po vrsti:

- **Binkoštna nedelja, 8. 6.** – praznik Sv. Duha, ki danes navdihuje in nas vodi po poti za našim Odrešenikom. Osrednja slovesnost bo na

- na **Telovo, 19. 6. bo ob 17h praznična sv. maša na Rodnem vrhu**, po maši pa telovska procesijo okrog podružnične cerkve Sv. Duha.

Poletni in jesenski dogodki – srečanja – romanja:

»Šentvoršca« ali god Ptujskogorske Matere Božje – 2. 7. je za našo in videmsko župnijo vsako leto poseben dan, oz. nedelja po tem godu. Župniji tradicionalno romata na Ptujsko Goro in se menjujeta za romarsko mašo in molitveno uro pred mašo. Naša župnija ima letos na skrbi sv. mašo. Radi počastimo našo nebeško Mater, saj je tudi naša mati, priprošnjica in s svojim plaščem mogočna zavetnica.

Jarmek, 17. 8. ob 10.30h ptujskogorsko in trojiško romanje; sv. maša pri »Mariji trošt« v Žetalah. Letos za mašo poskrbi Ptujska Gora.

Romanje na Svete Gore, 6. 9. Najbrž najstarejše župnijsko romanje. Nekoč avtobusno romanje, danes pa romamo v lastni režiji in ostajamo zvesti romarski tradiciji, ki je našim prednikom veliko pomenila. Sv. maša bo ob 11h.

Srečanje starejših faranov-krajanov, v nedeljo – 21. 9. pri pozni sv. maši in po njej v dvorani VKTC. V sodelovanju med župnijo in občino nam bo tudi letos lepo na tem srečanju.

Župnijsko romanje – klasično / jesensko – tokrat tudi svetoletno – bo v soboto, 27. 9. Romali bomo v svetoletno cerkev k Mariji Pomagaj na Brezje; popoldne pa še v Radovljico (čebelarstvo) in v Kropo (kovaštvo).

Srečanje zakoncev – jubilantov, nedelja – 12. 10. Vsako leto se zakonci zbirajo in zahvaljujejo za svoje okrogle poročne jubileje. Lepo in prav je, če smo hvaležni Bogu in bližnjemu – sozakoncu in Bogu in sozakoncu to tudi na zunaj pokažemo. Jubilanti boste dobili vabila za to srečanje.

Odgovarja: p. Jože Petek, župnik
e-naslov: joze.petek@rkc.si , telefon: 031 338 191